

10
DE INCENDIO
MERSEBURGI
Dominica Reminiscere,
quæ erat 25. Feb. circiter
horam 8. vespertinam
An. 89. exorto, &c.

Phalacium.

Scriptum à

Ioachimo Wichmanno,

Perlenbergensi, LL. Studioſo.

Cuius ipsius ædes & bona vnà tunc combuſta ſunt.

DRESDÆ.

Typis Gimelis Montani deſcriptum,

12. die Menſis Aprilis.

1589.

TYPOGRAPHVS

Lectori.

EXemplaria, quisq; , qui priora
A me vendita, forte comparauit,
Nolit, quaeso, putare, quod Magistris
Quae doctis, nota conuenit, sciente
Hoc, autore, vel illud appetente
Hic appressa sit: inscio sed ipso
Commisit meus illud error, ergo
Non est autor hic, arrogans habendus
Non fictum cupit is sibi colorem. &c.

DE INCENDIO MERSEBURGICO.

Phalacium.

DA dignas tibi gratias agamus,
O Aeterne Deus, pater benigne,
Verbis, mentibus, actibusq; cunctis,
Hac in terribili, simulq; plena
Consolamine, visitatione:
Qua dum tu varias iniquitates
Ob nostras, merita coactus ira,
Penas sumere de tuis ministris,
Nobis, ab, nimis impijs malisq;
Sic pœnas bonitate temperastj,
Excellentior vt benignitatis,
Vis prospecta tuæ, sit hac in ira,
Tanto namq; licet Sathan furore,
Tunc inuaserat hunc gregem misellum,
Atq; occasio tanta, per fauillas,
Per ventos rapidosq; ab occidente,
Apparebat ei relicta, totam
Vt combureret igne ciuitatem:
Combussisset, & in breui: potenti
Fregisses nisi tu benignitate
Illius rabiem furentem in igne.

Coniuratus, enim vel excitatus,
In nos, suppliciumq; grande nostrum
Acer circius, aut ei propinquus,
Horrendo sonitu volans ad ortum,
Vellus, stramina, scandalasq; fractas,

Aj Fix

Ex ardentibus ædibus, fauillis
Plenas arripiebat, & uehebat,
Priuatæ simul, & super sacratas
Ædes, alta superq; templa, sint ut
Flammis valde voracibus præhensæ,
Non lignis modo, debiliq; limo,
Sed duris quoq; tegulis, & aptis
Quadræ edificata, nec propinqua
Saltem, sed quoq; passibus vel vniis
Sexcentis vel & amplius remota.
Sicut sicq; in nihilum redacta prorsus,
Bis ter octo domus, minus duabus,
Vt ne carbo quidem, aut cinis supersit.
Ardor tam vehemens fuitq; in igne
Hoc, credas mihi, nullus vt fenestras,
Suprema positas domo (fuisse,
Regalis qua aliquando fertur aula
Hic Henricus vbi imperabat Auceps,
Combustaq; iacet domo remota
Vicini cubitis ferè ter octo,)
Quæ è ligno tabulis teguntur intra,
Tuto tangere posset, aut adire.
Instar circij enim fauonij vis,
Et dirus Zephyrus, furenter ignis
Flammæ ingeminabat, excitabatq;
Inspirando, locos ut ad perustos
Posset nemo venire. visitauit

Ergo

Ergo nemo locum (mei penates
Quo non dum steterant , adhuc per annos ,
Ter sex) quatuor integras per horas .
Solutus ast ego , cum meo relictus
Gnato , dum poteram , dolens anhelansq;
(Incassum licet , hej dolor) studebam
Depulisse mea domo recenti
Flammas damnificas , nimisq; edaces ,
Offundens lupuli , hordei q; succum ,
Coctus qui fuerat dies mihi ante ,
Paucos , tunc neq; dolis receptus ,
Conseruare studens domum , domiq;
Caram , parua licet quæ erat supellex
Totas nemine sed duas & vnam
Post horas veniente , qui iuuaret :
Caras deseruisse cogor ædes .
Ventus circio enim propinquus , illi
Et plane similis ferocitate ,
Compellens ab vtraq; parte flammam
Accessum prohibebat has ad oras
Ergo continuo labore fessus ,
Vrgentissima , ineuitabiliq;
Compulsus miser , à necessitate ,
Caram deserui domum , domoq;
Carum quicquid erat diu paratum ,
Aurorum monumenta plurimorum ,
Priuatis manibusq; scripta multa ,

A iij

Quæ

Quæ vita ferè erant mihi priora
Tali semper & in loco reposta,
Quo, nulla ratione, credidisses,
Vllo corripì, ab igne posse quicquam.

Externum latus omne namq; in æde,
Ex saxis mihi, tegulisq; coactum
Incrustatio calce, terra, arena,
Pauimento erat applicata vtriq;
Persuasisset vt haud prius mihi vllus
Hic quicquam potuisse carpi ab igne.

Sed fauonius acer vsq; & vsq;
Plures vndiq; convehens fauillas,
Stramen, (quod fuit obditum supremæ
Ædis parte foramini, volueres,
Vt non ingrederentur, & nocerent
Annonæ exiguæ,) deinde vestes,
Ex lino, tegumenta (nuper unda
Lotas expositasq; vento, & auræ,
Sub cacumine) tegulis ferendis,
Subiectasq; trabes perussit igne,
Combustis trabibus, citò irruerunt,
Domus cuncta cacumina atq; tecta,
Introrsum hæcq; graui cadendo mole
Quassarunt tabulata, calce strata.
Incrustatio profuit nec vlla
Quicquam, sed periere cuncta ab igni.

Nam

N Am ventus velut angulum in coactura
Collidebat ad aedis & culinae,
(Diuina benedictione nuper
Ambas culmine quas ego altiores,
Vicinis fabricaueram) fenestras
Et portam, latere atq; parte ab omni
Flammas: hinc adeo citò est adauctus
Ardor, corripentur vt mihi igne
Non, vestes, modo, tunc meum quae obibant
Corpus, ast etiam recluderetur
Spirando, qua animans fouetur, aura,
Nemo, qua sine, &, est diu superstes.

    Persuadens igitur domo vt recedam
Nec secum excrutier labore inani,
Me, exponam nec, & amplius periculo
Vitae, filius vnicus, qui & ipse,
Defessus nimio labore, & aestu,
Me secum rapiebat, & trahabat,
Ex domo properans sinistra & arcem
Versus, sed prohibente vento & igne
Arrepta, medios, via, per ignes,
Ardentem modò, perq; ciuitatis
Portam dextra agilis trahabat vrbe.

    Vix porta miserabilis, sed vrbis
Eductus, subitò nouo tremore,
Percellor, quòd & igne & fauilla,
Iam pontem irruerant super fluenta

A iij   Sala

*Sala qui est fabricatus ante multos
Annos, munificentiaq; nuper
Augusti celeberrimi refectus,
(Augusti Ducis incliti, p; q;
Herois, dominatus est qui aruis
Nostris, Saxoniciq; Misnicisq;
Et multis alijs, eis propinquis.*

*Vera Relligione, iure, pace.
Quem nuper nisi mors tulisset atra
A multis vbiq; furoribus,
Iam terris, nisi fallor, exularent.*

*Cuius Iura, Toparchiasq; cunctas
Ut dia tenet ordinatione
Gnatus, Sanguinis, & domus ppago,
Illustrissimus ille Christianus,
Heros egregius, toparcha noster,
Sic haeres quoq; comprobat esse,
Virtutum patris, harum & executor.*

*Is vestigia dum paterna lustrat,
Insertam Chypeo suoq; rutam,
Coniunctos crucis in modum duosq;
Enses: & studio laborat omni
Ut Gentes sibi subditas gubernet
Vera Relligione, jure, pace,
Ut sint incolumes veneno ab isto,
Christi sanguine quod nocet redemptis,
Ut magnis, minimisq; ius sit vnum.*

Mauoro

Mauortis neq̄ terreanter armis.)

*Hunc igne scire tunc videndo pontem.
Angebar nimio timore, cunctæ,
Ut non igne suburbij perirent
Ædes: namq̄ adeò fauillæ vbiq̄
Instar grandinis, aut niuis volabant,
Carpebantq̄ locos vbiq̄ plures:
Ut flammæ salices, pyriq̄ stantes
Hortis, conciperent, & interirent.*

*Nil hyperbolice locutionis,
Nil fictiq̄ refert, mea hîc Ithalia.
Talem, tractus enim ferebat hicce
Totus, tunc faciem, velut fauillæ
Ardentes, cineresq̄ mox futurus.*

*Ast clementia summa patris, illa,
Æterni, miserationeq̄ fregit,
Immanis Sathanæ, potentis igne,
Et ventis rapidis, furorem, & iram.
Inmensæ miserationis illud
Est solius enim, superstites quod
Nostrum sint aliqui: nec vt Gomorrha
Cum fæda Sodoma, male & Sebcim
Simus sulphureos reducti in ignes.*

*Clementissime tu pater, fuisti,
Ut semper, meritissima sub ira*

A. V.

Hæc

Hac, pœnaq̄ memor benignitatis
Immense, & miserationis eius
Est, omni noua, quæ die, caretq̄
Omni fine: quia haud tibi est voluptas
Quenquam supplicijs grauare dignis,
Exercere decentibusue poenis.
Delectat quoq̄ te, nec vlla, iniqui
Mors, aut perditio, sed vt recedens,
Pœnitendo ab iniquitate praua,
Viuat perpetua beatitate.

Des quæso patientia decenti,
Poenas has meritas, feramus omnes,
Virgam suscipiamus osculando,
Hanc, quæ significatio fauoris
In nos, & minime, tui furoris,
Est signum. Quia quantò amor parentis,
Innatos: vehementior probatur
Castigatio tantò, & est in illos
Semper acrior, & magis seuera.

Des semper, pater, hoc queam, tua de
Persuadere mihi benignitate.
Tu certè dabis & mihi vicissim,
Iuxta quem tua fert modum voluntas,
Aedes, quæ foueant tuum ninistrum,
Me, vita, quo ad hac voles potiri,
Fac saltem maneam tibi fidelis,
Crescens, cognitione veritatis,

Te

Te, natumq; tuum, redemptionis
Autorem, melius subinde discam.
Te solum, timeam superq; cuncta.
Te solum super omne diligamq;
In te spes mea conquiescat vno.

Et sicut Zephyro, furenti, & igni
Insueta vehementia voraci
Fines, conueniens repagulumq;
Clemens præstituisti, eos nec ultra
Es passus rapidis vagare flammis:
Nec templis aliquid nocere nostris.
Sic clemens cohibe omnium furorem,
Verbum, qui reprobi, tuum, scientes
Oppugnant, cohibeq; Martis arma.
Des Ecclesiolæ, tuæ columbæ,
Pertentatæ odijs potentiorum,
Perpassaq; diu graues dolores,
Ipsis non modò ab hostibus remotis,
Sed falsis quoq; fratribus propinquis:
Quorum mens reprobo furore cæca est
Atq; obsessa, studetq; vanitati:
Quamuis sint aliud prius professi,
Diuersum doceat Deiq; verbum.
Tu nos sanctificare veritate,
Iesu Christe velis tua, docetur
Quæ verbo, patris os, quod est locutum,
Vllo ne capiamur à furore.
A M E N.

18. Nov 1996

Nh 1217

ULB Halle 3
001 600 079

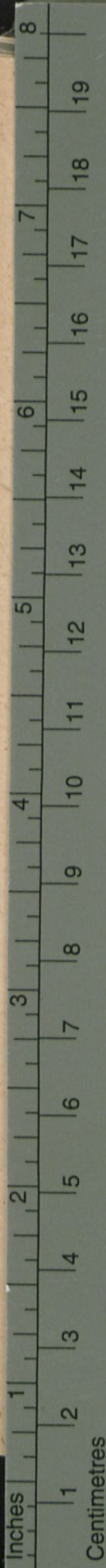

TA → OL

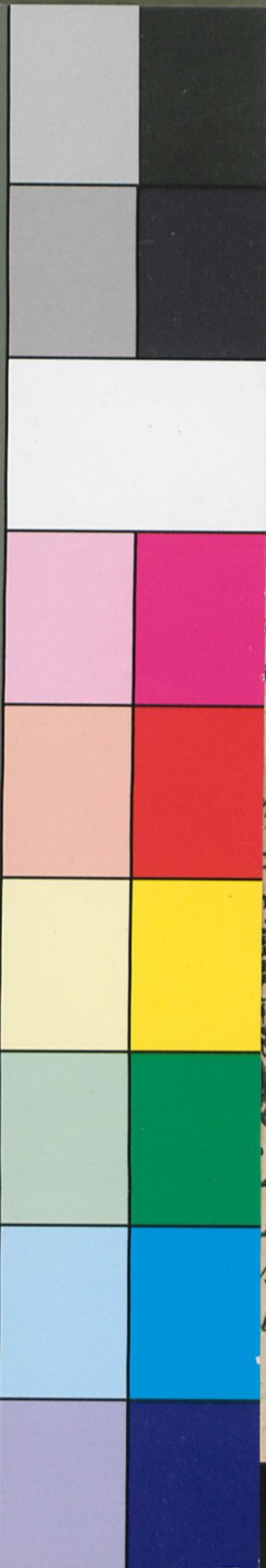

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

10

CENDIO EBV RGI

Reminiscere,
Feb. circiter
vespertinam
korto, &c.

alecium.
iptum à
Wichmanno,
si, LL. Studiofo.
ona vnà tunc combusta sunt.

S D Æ.
Montani descriptum,
mensis Aprilis.
1589.

